Cap 6. “Razboiul sfant” a exterminat gigantii

Razboi. Numai cand ma gandesc sa pronunt acest cuvant imi vine sa lacrimez, iar inima mi se strange. Din vina acestor razboaie umanitatea a fost secerata de milenii de durere si mizerie. Pentru prima data am auzit termenul de „razboiul sfant” in Biblie. “Pai ce inseamna „razboi sfant”, m-am intrebat nedumerita in sinea mea?” Cele doua cuvinte sunt antagonice pentru ca este de neconceput sa asociezi cuvantul razboi, alaturi de cuvantul sfant. Razboiul pentru oricare motiv bun a inceput, sau pentru oricare cauza dreapta este facut nu poate fi definit sfant pentru ca razboi insemna moarte, durere, suferinta, foamete, mizerie, frica, nedreptate, boala.... Daca „razboiul sfant” se numeste asa pentru ca e facut in numele lui dumne-zeu sau pentru ca a fost ordonat de dumne-zeu, atunci el este un asasin, un criminal, un mincinos si un farsor. Cum este posibil sa decretezi o lege care iti interzice sa ucizi, iar apoi sa incepi razboaie sangeroase impotriva celor care nu iti fac pe plac? Cum este posibil sa iti impui vointa cu bocancii, iar apoi tu, ca un “bun atotputernic” sa fii primul care scuipa pe propriile vorbe?

Pentru miile de credinciosi care habar nu au ce scrie de fapt in cartea de capatai a crestinatatii, chiar si un razboi poate fi trecut cu vederea, iar celui care l-a inceput, adica lui dumne-zeu, i se pot aduce cuvinte de lauda si multumire pentru mila sa fata de pacatosi. Durerea, suferinta, chinul, bolile au devenit pentru milioanele de credinciosi stari binemeritate datorita modului in care au fost invatati ca trebuie sa iti platesti “greselile”. Aceasta este cauza pentru care aceste fiinte cu mintea stearsa accepta asa de fericiti ororile pe care le implica un razboi in care sunt asasinate in numele domnului milioane de persoane nevinovate. In randurile urmatoare am sa va dezvalui cum acest razboi insemna pentru nemernicul dumne-zeu cea mai mare si mai importanta victorie impotriva omului. Nimic nu putea sa fie mai inaltator pentru el decat acest “razboi sfant” cu care a sters de pa fata pamantului una dintre cele mai mari si mai nobile rase umane: gigantii. Va rog sa nu confundati gigantii cretini, asasini, dementi, care au trait inainte de potop

cu poporul oamenilor uriasi, pentru ca sunt doua creatii diferite. Potopul a avut ca scop eliminarea gigantilor hibrid care s-au dovedit o experienta trista, fiindca intre fii lui dumne-zeu si oameni nu existau asemanari genetice. Gigantii care au fost stersi de pe fata pamantului cu “razboiul sfant” sunt insa oamenii pamantului din acele vremuri.

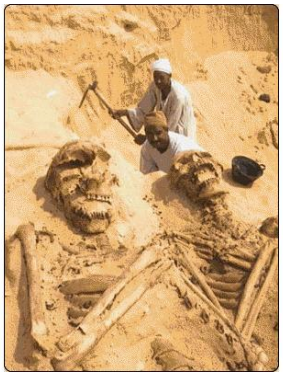

Asa cum va spuneam mai inainte, dumne-zeu incepe razboaiele acestea inumane in Sumer, tara zeilor, tara pe care dorea sa o cuceresca cu orice pret, apoi o data cucerite aceste teritorii sa mearga mai departe pana la cucerirea tuturor pamanturilor care vor devini posesia lui. Inceputurile acestui genocid a fost facut de oamenii sai de nadejde, de cei pe care i-a ales si i-a instruit sa fie osteni valorosi in luptele sangeroase pe care le incepeau impotriva celor carora trebuiau sa le fure pamanturile. In momentul in care locul respectiv era cucerit, dumne-zeu si gloatele sale de hibrizi le distrugeau civilizatia, cultura, arhitectura pe care si le insuseau apoi cu nerusinare fara sa aiba nici o mustrare de constiinta. Personajele importante ale a cestui “razboi sfant” sant: Moise, Iosua, Gedeone si David care au conspirat cu acest dumne-zeu ca sa intre in posesia pamantului promis prin jaf, uzurpare si tiranie.

Dumnezeu a promis poporului sau un pamant manos, bun, unde curge lapte si miere, care va ramane in posesia lor pentru totdeauna, dar nu le spune ca acest pamant era locuit de alte popoare. Pentru acest motiv aceste popoare trebuiau exterminate, rase de pe fata pamantului. Cu viclenie isi lasa poporul sa piara in desert, unde zile intregi stau fara apa si mancare pana cand suferinta lor ajunge la extreme si atunci se intorceau impotriva lui Moise si al dumne-zeului sau. Cand suferinta

poporului ajunge dincolo de limite, el se milostiveste si le da apa, mana sau potarnichi ca sa manance. Evreii se lamenteaza de sute de ori impotriva vietii insuportabile pe care o duc si spun cu durere in suflet ca le parea mult mai fericita viata de sclavi in Egipt decat “libertatea” din desert, unde erau supraveghiati cu tiranie de catre dumne-zeul lui Moise. Au pribegit printre nisipuri precum cateii batuti, mai mult de 40 de ani din vointa lui dumne-zeu, pana cand au murit toti cei care nu aveau incredere in el, asa cum imbecilul creator se lauda cu faptele sale de dementa extrema. Daca din aceleasi motive Adam si Eva au refuzat sa il mai asculte, atunci au avut dreptate sa paraseasca aceasta dictatura.

Dumnezeu duce poporul sau in vecinatatea pamantului promis, iar ei se duc sa cerceteze acest colt de rai, dar se intorc infricosati si deceptionati. In Numerele 13/28,31 ei spun: ”poporul care locuieste acest pamant e puternic, iar orasele sant fortareze foarte mari…nu putem sa luptam impotriva acelui popor pentru ca e mult mai puternic decat noi.” Tot poporul murmura si plangea pentru ca era constient de impotenza lor. Tot asa citim si in carte lui Iosua 7/7” Doame de ce a trecut robul tau, poporul acesta peste Iordan? Ca sa-l dai pe mainile Amoreilor si sa ne pierzi? Mai bine ramaneam sa locuim de cealalta parte a Iordanului…cananeii vor auzi ne vor impresura si ne vor sterge de pe pamant.” Erau constienti ca nu vor putea invinge niciodata popoare de giganti care locuiau acele locuri si acest fapt il gasiti in mai toate capitolele unde este descris acest crud razboi. Realitatea este ca acest dumne-zeu a dorit pamanturile gigantilor antici, cei care erau detinatorii lui de drept. Acesti oameni giganti au colonizat si infrumusetat pamantul si ei erau adevaratii zei antici despre care vorbesc toate miturile omenirii. In Biblie, toti oamenii antici au capatat denumirea de patriarhi, desi acestia nu au avut niciodata vreo legatura cu sistemul religios. Prin eliminarea lor, dumne-zeu si cohordele sale de extraterestrii, adica cei care nu apartineau pamantului, le-au luat locul proclamandu-se creatorii omului. Blajinii si inteleptii oameni giganti au fost distrusi prin minciuna, tradare si tehnologie “sfanta”. Acesta este motivul pentru care in spatele evreilor a stat mereu acest dumne-zeu criminal, uzurpator care ii imbarbata spunandu-le ca el insusi va lupta pentru ei.

Pamantul promis evreilor este de fapt pamantul uzurpat, furat, luat cu forza de la natiunile care nu il placeau pe acest dumne-zeu care nu cunostea mila. Dumne-zeu a ordonat sa nu fie lasat nici un supravietuitor dintre barbati, femei si copii, totul trebuia facut pulbere. Am sa va citez cateva paragrafe in care dumne-zeu isi asigura poporul ca este de partea lor si nu ii lasa singuri. Deutronomul 31/1-4 ”Moise a grait: eu am de acum 120 de ani si nu mai pot intra si iesi..dar domnul a zis: tu nu vei trece Iordanul ci va merge inaintea ta insusi domnul si va starpi el popoarele acestea de la fata ta si tu le vei stapani..si va face domnul cum a facut si cu Sicon si cu Og regele Amoreilor care erau dincoace de Iordan si cum a facut cu pamantul acelora care i-a pierdut.” Deutronomul 7/17-21 „nu cumva sa zici in inima ta: popoarele acestea sant mai mari la numar cum sa fac sa le inving? Nu te teme ..domnul trimite impotriva lor viespi pana ce vor pieri cei care au ramas si s-au ascuns de la fata ta. Nu te inspaimanta de ei caci domnul este in mijlocul tau un domn mare si tribil.”

Ati inteles?? Criminalul, se ascundea precum un cameleon cu ajutorul tehnologiei belice fara precedent pe care o avea, si fara ca cineva sa inteleaga cum este posibil ca poporul de pigmei ai domnului sa distrugea poporul gigantic care traia in acele locuri.

Ca sa reuseasca acest lucru, el se lauda ca a lasat o gramada de popoare care trebuiau invinse de evrei, pentru ca generatiile care vor veni sa nu uite razboiul. Stau si ma intreb nauca, cum este posibil ca dumne-zeul acela bun, propovaduit de toti cretinii care cred in el, sa doresca moartea, durerea, umilinta propriei creatii??!! Judecatorii 3/1-2 ”acestea sant popoarele pe care domnul le-a lasat ca sa ispiteasca prin ele pe Israel si pe toti aceia care nu cunosteau razboaiele..el le-a lasat pentru ca generatiile viitoare de oameni sa stie si sa invete razboiul pe care nu-l cunoscusera si pentru ai invata sa se bata.” Conducatorii poporului, erau alesii supusi ai lui dumne-zeu si in toate povestirile acestea in care se glorifica sclavia, ascultarea, supunerea fara sa gandesti, asisti cu lehamite la umilinta lor fata de stapan.

Paragrafele de mai jos zugravesc modul in care erau jefuite orase-cetati care trebuiau cucerite de evrei si ce se intampla cu locuitorii lor, cu bogatiile si bunurile pe care le jefuiau oamenii lui dumne-zeu. De asemenea este descris cum ostirea asasina a domnului nu lasa pe nimeni in viata, fie el barbat, femeie sau copil, asa cum domnul a ordonat. Deutronomul 2/34 ”In vremea aceea am luat toate cetatile si am nimicit toati barbatii, femeile si copii si n-am lasat pe nimeni viu. Numai vitele lor si cele jefuite din cetatile luate de noi ni le-am luat.” Numerele 31/9 ”Iar pe femeile Medianitilor si pe copii lor le-au luat fii lui Israel in robie; si toate vitele si toate turmele lor si toate avutiile lor.” Numerele 31/15-19 ”...si Moise le zise lor ”De ce ati lasat in viata toate femeile?.. Ucideti dar toti copii de parte barbatesca si toate femeile care au cunoscut barbat ucideti-le, iar pe fetele care nu au cunoscut barbat lasati-le vii pentru voi.” Toate prazile de razboi pe care israelitii le-au luat, le-au adus in fata lui Moise si a lui Aroon, fratele sau, ca sa faca ei imparteala. Numerele 31/32-34 ”prada era de 65.000 de oi,..72.000 de boi,..61.000 de magari si..32.000 de fetite care nu se unisera cu barbatul.” Aceste 32.000 de fetite erau tinute in viata ca sa fie violate de catre poporul lui dumne-zeu pentru ca dementul ordonase sa fie tinute in viata pentru poporul sau de psihopati sexuali. Acest verset este relevant pentru a se intelege de unde vine pedofilia si cine i-a invatat pe oameni sa o practice, dar nu poate explica cum un om poate sa abuzeze de inocenta unui copil doar pentru ca un dement te obliga sa faci asta fara sa ai mustrari de constiinta.

Toate atrocitatile, crimele si violurile s-au facut prin vointa domnului, pentru ca era mereu el, cel care le spunea ce trebuie si ce nu trebuie sa faca evreii cu popoarele cotropite. In cartea lui Iosua se spune: 10/32-43 ”....si a dat domnul Lachisul in mainile lor..incepand razboiul cu ei….Din Lachis s-a dus Iosua cu ei la Eglon si au inceput razboiul..si domnul le-a dat in mainile lui Israel…si pe toti regii acestora si tinuturile lor le-a luat Iosua deodata caci domnul lui lupta pentru Israel.” Si dumnezeu a mai zis: ”Deutronomul 20/10-18”Cand te vei apropia de vreo cetate sa o cuceresti, fa inainte propunere de pace. Daca se va invoi sa primesca pacea cu tine si iti va deschide portile atunci tot poporul ce

se va gasi in ea iti va plati bir si te va servi. Daca nu se vor invoi ..sa o inconjori si cad dumnezeul tau o va pune in mainile tale ..sa omori pe toti cei de parte barbateasca. Numai femeile si copii, vitele si tot ceea ce este in cetate sa le folosesti ca prada….Asa sa faci cu toate cetatile care sant departe de tine si care nu sant cetatile popoarelor acestora. Iar din cetatile popoarelor acestora pe care domnul ti le da in stapanire sa nu lasi in viata nici un suflet…pe Hetei, pe Amorei, pe Cananei, pe Ferezei, pe Hevei, pe Iebusei si pe Gherghesei, asa cum ti-a poruncit domnul." Vedeti cum toate tehnicile de lupta, modul in care trebuie sa cuceresti cetati si natiuni fara sa ai mila de miile de oameni nevinovati care le locuiesc, sunt de fapt invataminte ale acestui "bun" dumne-zeu al crestinopatilor habarnisti.

Evreii nu cuceresc pamantul sfant pentru ca asa doresc ei, ci pentru ca asa le-a ordonat domnul care i-a ajutat sa duca la bun sfarsit macelul. Acest odios razboi nu este razboiul evreilor ci, al lui dumne-zeu care s-a servit de poporul evreu pentru a invinge alte popoare care aveau alti dumne-zei pentru a le lua teritoriile. Adevarul acesta ni-l confirma tot textul biblic. Deutronomul 3/22 "Nu te teme de ele, (popoare) pentru ca domnul insusi se va lupta pentru voi."1 Regi 17/47…caci acest razboi apartine lui dumnezeu si el le va da in mainile noastre." 1Regi 18/17" …numai sa fii viteaz si sa duci razboaiele domnului." In acest caz nu trebuie sa ne indoim ca tot acest odios razboi este razboiul zeilor, al dumne-zeilor, cum ii numeste Biblia. Dumne-zeu recunoaste acest lucru de nenumarate ori in pasajele in care se lauda cu faptele sale de "vitejie" dar si pentru ca avea o ostire compusa din ingeri soldati care il insotea. Comandantul lor se prezinta regelui Iosua asa: Iosua 5/14 "Eu sant capetenia ostirilor domnului si am venit acum."

Toate miracolele despre care ne povesteste biserica si pe care ne obliga cu viclenie sa le credem, cum ar fi: chiavotul legi, bastonul lui Moise, toiagul lui Iosua, focul care iese din domnul, mantaua lui Elia, plagile Egiptului (consecinza bombei atomice), pietrele care cad din cer nu sant altceva decat arme distrugatoare ale zeilor, cunoscute de oamenii acelor timpuri pentru puterea lor devastatoare si aducatoare de moarte. Sunt mii

de scrieri antice in care sunt povestite aceste razboaie ale zeilor care puneau oamenii sa se lupte intre ei, dar forta decisiva a luptei o aveau armatele “ingerilor” care luptau deasupra capetelor oamenilor. Este la fel ca astazi cand soldatii stau la sol, iar armele “zeilor” circula nestingherite pe deasupra omenirii care le crede asteroizi, meteoriti, lumini sfinte si alte bazaconii de adormit mintea umana. Nu degeaba in Apocalipsa, care inseamna revelatie sau descoperirea adevarului, se spune ca razboiul va incepe in ceruri. Treziti-va popor mort, pentru ca daca voia acestui dobitoc este sa decimeze intreaga umanitate inca o data, asta nu inseamna ca aceasta trebuie sa stea cu mainile in san si sa isi astepte moartea precum lasi.

In ziua de azi nu avem dreptul, macar pentru fii si nepotii nostrii sa mai credem inca in aceste povesti, nu avem dreptul sa mai mentinem mirajul misterelor cu care santem crescuti de milenii. Nici un razboi din lume nu poate fi numit „sfant” pentru ca “sfintenia” atrocitatilor care s-au facut impotriva oamenilor nu este altceva decat un dezgustator genocid. Numerii 21/14” Asa se zice in „CARTEA RAZBOAIELOR DOMNULUI.” Asa cum mentioneaza Biblia, acest dumne-zeu se lauda cu faptele sale infricosand propriul sau popor, iar totul era trecut intr-o carte a razboaielor pentru ca cei ce vin sa tremure inca de frica in fata unui criminal dement.

Toate miturile omenirii, basmele, povestile, legendele, dar mai ales batranii nostri din toate epocile, ne vorbesc despre un misterios popor de uriasi, care traiau inainte vreme pe pamant. Stiinta dintotdeauna nu a facut nimic altceva decat sa nege existenta lor desi peste tot exista probe despre ei si despre viata lor. Multa lume este sigura ca acestea sunt doar nascociri ale unor minti bolnave, ignorand faptul ca psihoza in masa nu se poate face unor oameni care povestesc aceleasi lucrui desi au trait in epoci diferite. Despre existenta gigantilor vorbesc pana si triburile de oameni ai junglei care precizeaza ca au fost vizitati in timpuri apuse de oameni gigantici cu pielea de culoare alba, cu ochii albastri, cu barbi lungi si parul deschis la culoare, care erau mari intelepti. Puterea, intelepciunea si bunatatea lor fara egal nu le permitea sa oboseasca

cautand pe cei care aveau nevoie de ei. Veneau pe ape si tot pe ape plecau, promitand ca se vor intoarce. Cand generalul Cortez a cucerit America pentru coroana Spaniei, poporul l-a primit cu dragoste si incredere aratadu-i toate bogatiile si frumusetile regatului lor. Acest lucru i-a costat moartea, fiindca asasinul spaniol, nu era cel care promisese ca se va intoarce, ci pradatorul si distrugatorul civilizatiilor vechi.

Pentru cat de imposibil ar pare, despre existenta gigantilor ne vorbeste chiar si Biblia, pentru ca nimicitorul “razboi sfant” facut pentru a cuceri pamanturile promise poporului evreu, a fost facut impotriva gigantilor

care erau ocupantii de drept ai acelor locuri. Civilizatia mareata si fara egal a gigantilor a ramas unica in perfectiunea si frumusetea sa pe tot pamantul nefiind inca egalata de nici un fel de tehnologie actuala sau retro. Gigantii erau un popor care nu a fost opera dumne-zeului Iehova, de aceea nu se putea lauda cu asa o mare lucrare, motiv pentru care nici nu putea sa ii sufere. Distrugerea lor, disparitia lor de pe fata pamantului era unul dintre cele mai mari teluri ale domnului, pentru ca atunci el si poporul sau de pitici stambi, puteau sa ocupe asezamintele lor. O data cucerite, teritoriilor unde curgea lapte si miere deveneau posesia evreilor care, cu ajutorul domnului, isi insuseau cultura, obiceiurile si asezamintele acestora, perpetund in eternitate o minciuna demna de strambatatea si dezonoarea acestui popandau “atotputernic.”

Existenta gigantilor este atestata din timpuri imemorabile, inca dinainte de potop, de pe vremea cand fii obsedati sexual ai domnului se unira cu fiicele omului, asa cum scrie si Biblia, care, a scapat acest pasaj copiat din Cartea lui Enoch. Geneza 6/4 “În vremea aceea traiau pe pământ uriaşi, când fiii lui Dumnezeu începuseră a intra la fiicele oamenilor şi acestea începuseră a le naşte fii: aceştia sunt vestiţii viteji din vechime. “

Ca sa intelegem cine erau acesti uriasi care traiau pe pamant inca dinainte de unirea fiilor domnului cu fetele oamenilor trebuie sa urmarim genealogia omului imediat dupa potop. Este simplu sa intelegem unde traiau si din cine se trageau acesti giganti daca urmarim ce au facut fii lui Noe, fiindca din ei se trage omenirea postdiluviana. Datorita faptului ca doar el si famila sa au scapat de furia apelor, Noe, devine dupa spusele popalailor, al doilea Adam. Noe si fii sai Ham, Iafet si Sem sunt cei care repopuleaza pamantul, zice Bibliei. Miturile insa, ne spun ca de furia apelor a scapat mult mai multa lume decat vor popii sa stim. Am sa incerc in cateva randuri sa rezum lucrurile cele mai importante.

Imediat dupa retragerea apelor, submarinul lui Noe se opreste pe muntele Ararat. Acolo, el impreuna cu familia sa si cu toate vietuitoarele pe care le salvase ies din arca si incep sa repopuleze pamantul. Primul

lucru pe care il face Noe cand simte sub picioare pamantul, este sa planteze o vita de vie care creste in cateva zile cat una normala in cativa ani buni.(adica modificarile genetice se fac de mii de ani, nu de acum) Astfel, Noe a putut sa culega imediat struguri din ea si sa ii faca vin, pe care l-a baut cu spor, asa cum bea oricare betiv fruntas. Datorita licorii bahice in exces, Noe se imbata muci si adoarme dezbracat in mijlocul cortului. Fiul sau Ham intra in cort si il vede pe betiv dormind gol pusca, dar imediat se duce sa isi anunte fratii despre starea bahica in care se gasea tatal lor. Auzind acestea, Iafet si Sem intra in cort cu spatele si il invelesc pe nevleg cu o patura.

Datorita acestui episod la fel de necinstit si straniu ca si cel petrecut cu fii lui Adam, dumne-zeu il blesteama pe Ham pentru ca a vazut nuditatea betivului sau tata. Mai mult decat atat, nici Iafet nu are parte de urari mai bune, desi el si Sem nu vazusera niciunul nuditatea tatalui lor. Cu toate acestea, singurul care ramane binecuvantat de ingiustul creator, este Sem. Aceasta istorie cu talc, nu are nici o legatura cu cele povestite, pentru ca toata acesta mascarada este doar apa in ochii botanistilor (cei care pun botul la baliverne). Am subliniat acest lucru, pentru a intelege ca urmasii lui Ham si Iafet sunt de fapt popoarele care vor fi macelarite de “bunul” dumne-zeu pentru a li se fura pamanturile, bunurile, civilizatia, traditiile, cultura care vor fi date poporului “sfant” format din hibrizii creatorului.

Ham si urmasii sai sunt cele mai importante popoare pe care dumne-zeu le dorea disparute de pe fata pamantului pentru ca acestia au creat cea mai mare si infloritoare civilizatie a lumii antice: Sumerul (vorbim doar de ceea ce spune Biblia). Multi cred ca Sumerul, Mesopotamia si Babilonul sunt aceeasi civilizatie dar nu este asa pentru ca ultimele doua s-au nascut dupa disparitia Sumerului pe aceleasi locuri. Poporul care a intemeiat Sumerul a fost distrus de “bunul” dumne-zeu si de hoardele sale de pitici dementi, care le-au luat locul intemeind Mesopotamia si Babilonia de mai tarziu. Sumerienii locuiau in zonele care mai tarziu vor deveni ale unor natiuni cat de cat cunoscute astazi: Cuş = Etiopia; Seba = Saba (în S Arabiei); Dedan = Dedan (în N Arabiei); Miţraim - Egiptul;

Lud - Lidia(?); Filistenii - Filistenii; Caftorim - cretanii; Put - Libia; Canaan - Canaanitii; Sidon - Sidon; Het - hetiţii; Amorit - amoriţii; Heviţii - cei din Hur; Hamatiţii - hamatiţii.

Unul dintre cei mai importanti urmasi ai lui Ham este marele imparat Nimrod, cunoscut opozitor al lui dumne-zeu. El l-a sfidat intotdeauna pe tiranicul zeu Iehova caruia i-a dat clasa prin absolut tot ce a facut. A recladit dupa potop cele mai importante asezaminte ale renumitului Sumer si a facut sa infloreasca cea mai impunatoare civilizatie a acelor locuri. Faima lor era cunoscuta pe intreg pamantul, tocmai de aceea dumne-zeu ravnea la ceea ce nu putea face nici daca se caznea sa zica zau cu limba indoita. La ortodoxi, Nimrod pare ca este admirat de dumne-zeu, desi in toate textele si Bibliile celelalte Nimrod apare ca cel mai inrait opozitor al dumne-zeului biblic.
Geneza 10/8-12 „Cuş a mai născut de asemenea pe Nimrod; acesta a fost cel dintâi viteaz pe pământ. El a fost vânător vestit înaintea Domnului Dumnezeu; de aceea se şi zice: "Vânător vestit ca Nimrod înaintea Domnului Dumnezeu Impărăţia lui, la început, o alcătuia: Babilonul, apoi Ereh, Acad şi Calne din ţinutul Senaar. Din pământul acela, el trecu în Asur, unde a zidit Ninive, cetatea Rehobot, Calah. Şi Resen, între Ninive şi Calah. Aceasta e cetate mare.”(Precizez ca locurile despre care se vorbeste aici nu faceau parte in acele timpuri din Babilonia care nu exista pe vremea civilizatiei din Senaar, adica din Sumer. Copiatorii au incurcat in mod voit epocile.

Urmasii lui Iafet au fost toate popoarele care populau insulele actualei Mari Mediterane si tinuturile de dincolo de Dunare pentru ca ei erau cunoscuti ca temutele popoare din Nord. Erau cei mai abili navigatori ai antichitatii, aveau o flota invincibila cunoscuta pe tot pamantul dar si sfarsitul lor a fost demn de faptele de „vitejie” ale nemernicului dumne-zeu. Iata care sunt in principiu urmasii lui Iafet si teritoriile pe care le ocupau raportate la ceea ce cunostem astazi: Gomer – cimerienii, Aşchenaz – sciţii, Madai – mezii, Meşec – muski, Iavan - ionienii, Elişa - Alasia (Cipru), Dodanim (locuitorii insulei Rodos). Nu pot sa nu adaug si Kitimul, care a ramas mai tarziu sub numele de Kition o

localitate din sudul insulei Cipru care avea o civilizatie asociata cu Tarsul si Sidonul de mai tarziu, adica care se ocupa cu navigatia. Si ei erau scotiti popoarele marii, pentru ca Chitim este fiul lui Iavan (viitorii ionieni). Miturile insa ne spun ca acestia faceau parte din marele popor al nordului, din care se va naste Pelag si pelasgii

A venit timpul sa vedem cine sunt urmasii mult adoratului Sam, dar va fi cam greu sa aflam adevarul pentru ca identificarile sunt putine. Acest lucru se datoraza faptului ca fiind un popor de uzurpatori, au trebuit sa isi fabrice o istorie a lor, pentru ca pamanturile despre care vorbeste Biblia nu le apartineau. Elam - Elam (in SE câmpiei Mesopotamiei), Asur – Asiria, Aţarmavet - Adramaut (S Arabiei), Seba - Saba; Lud – Lidia, Aram - Aram. Teritoriile lor se intindeau din nordul Siriei până în Mesopotamia şi Arabia, adica pe locurile celor care au fost cuceriti de tehnologia lui dumne-zeu. Incepand cu Eber, dumne-zeu incepe ascensiunea sa pentru cucerirea pamantului, iar in timpul lui Peleg, fiul sau, incepe impartirea pamantului intre divinitati. Printre descendentii iubitului de dumne-zeu Sem, se afla Terach tatal lui Avraam.

Dumne-zeu promite evreilor un pamant unde curge lapte si miere, unde nu au semanat si nu au muncit nimic, dar au de toate tocmai pentru faptul ca acele pamanturi erau locuite de giganti, iar piticii domnului puteau sa traiasca ca imparatii de pe urma lor. Probabil doar atunci si-au dat seama evreii ca laptele si mierea erau de fapt bogatii de neimaginat pentru ca poporele care trebuiau cucerite erau popoare de giganti. Dumne-zeu ii incurajeaza sa nu le fie frica pentru ca va fi el cel care va merge inaintea lor cu focul sau mistuitor, ucigator care iesea din armele sale de razboi. Deut 9/1-3” Ascultă, Israele, de acum tu vei trece Iordanul, ca să intri şi să cuprinzi popoare mai mari şi mai puternice decât tine şi cetăţi mari cu ziduri până la cer, Precum şi pe poporul cel mare, mult la număr şi înalt la statură, pe fiii lui Enac, de care tu ai auzit spunându-se: Cine se va împotrivi fiilor lui Enac? Află dar astăzi că Domnul Dumnezeul tău merge înaintea ta. Acesta este foc mistuitor: pierde-i-va şi-i va doborî înaintea ta, şi tu îi vei izgoni şi-i vei omorî curând, cum ti-a grăit Domnul.”

Bineinteles ca domnul in mania sa dementa cunoscuta deja de noi, nu s-a sfiit sa utilizeze atomica ca sa poata sa decimeze uriasii pentru a le uzurpa teritoriile cu bogatii fara margini. Se lauda singur cu genocidul pe care l-a facut si cu dezastrul provocat de armele sale nimicitoare, ale caror urme au ramas pana astazi in acel pamant pustiit. Deu 29/22-23 “Rândul de oameni care va urma, copiii voştri care vor fi după voi, străinul care va veni din ţară depărtată şi toate popoarele, văzând pedepsirea pământului acestuia şi bolile cu care îl pustieşte Domnul, Văzând pucioasa şi sarea şi că tot pământul este zgură, încât nici nu se seamănă, nici nu rodeşte şi nu răsare pe el nici un fir de iarbă, ca de pe urma Sodomei, Gomorei, Admei şi Ţeboimului, pe care le-a stricat Domnul în mânia Sa şi în iuţimea Sa.”

Ajuns la hotarele tarii gigantilor, Moise trimite iscoade care sa cerceteze locurile, pamanturile, roadele, palatele si asezarile gigantilor, de parca smecherul Iehova nu le putea spune cam cu cine au de face. Cercetasii se intorc ingroziti de ceea ce au vazut acolo. Cetatile erau uriase, inchise cu usi si ziduri inalte pana la cer, roadele pamantului erau gigantice pentru ei, care au taiat un mic ciorchine de strugure pe care au trebuit sa il duca pe un lemn in doi, atat era de greu si de mare. Pentru evrei, oamenii locurilor acelea erau atat de inalti incat ei erau ca lacustele de mici pe langa acestia. Numerele 13 /17-34 “Acestea sunt numele bărbaţilor pe care i-a trimis Moise să iscodească tara. Insă pe Osia, fiul lui Navi, Moise l-a numit Iosua. Trimiţându-i pe aceştia din pustiul Paran ca să iscodească pământul Canaanului, Moise le-a zis: Suiţi-vă din pustiul acesta şi vă urcaţi pe munte şi cercetaţi ce pământ este şi ce popor locuieşte în el; de este tare sau slab, mult la număr sau puţin; Cum este ţara pe care o locuieşte: bună sau rea, cum sunt oraşele în care trăieşte el: cu ziduri sau fără ziduri; Cum este pământul: gras sau slab, de sunt pe el copaci sau nu. Fiţi curajoşi şi luaţi din roadele pământului aceluia". Aceasta se petrecea pe vremea coacerii strugurilor. Şi s-au dus ei şi au cercetat pământul de la pustiul Ţin până la Rehob, care vine lângă Hamat. De acolo au trecut în partea de miazăzi a Canaanului şi au mers

până la Hebron, unde trăiau Ahiman, Şeşai, şi Talmai, copiii lui Enac. Hebronul fusese zidit cu şapte ani înaintea oraşului egiptean Ţoan. Apoi au venit până în valea Eşcol, au cercetat-o şi au tăiat de acolo o viţă de vie cu un strugure de poamă şi au dus-o doi pe pârghie. Au mai luat de asemenea rodii şi smochine. Locul acesta l-au numit ei valea Eşcol, adică valea strugurelui, de la strugurele de poamă pe care l-au tăiat de acolo fiii lui Israel. Şi după ce au cercetat ei pământul, s-au întors după patruzeci de zile. Şi, mergând, au venit la Moise şi la Aaron şi la toată obştea fiilor lui Israel, la Cadeş, în pustiul Paran, şi le-au adus lor şi întregii obşti viţa şi le-au arătat roadele pământului aceluia. Apoi le-au povestit şi au zis: "Am fost în pământul în care ne-ai trimis, pământul în care curge miere şi lapte şi iată roadele lui. Dar poporul care locuieşte în el, este urias şi oraşele sunt întărite şi foarte mari, ba şi pe fiii lui Enac i-am văzut acolo. Amalec locuieşte în partea de miazăzi a ţării; Heteii, Heveii, Iebuseii şi Amoreii locuiesc în munţi, iar Canaaneii locuiesc pe lângă mare şi pe lângă râul Iordanului". Caleb însă a liniştit poporul înaintea lui Moise, zicând: "Nu, ci să mergem şi să-l cuprindem, pentru că îl vom putea birui!" Iar oamenii cei ce fuseseră cu el au zis: "Nu putem să mergem împotriva poporului aceluia, pentru că e mult mai puternic decât noi". Şi au împrăştiat printre fiii lui Israel zvonuri rele despre pământul pe care-l cercetaseră, zicând: "Pământul pe care l-am străbătut noi, ca să-l vedem, este un pământ care mănâncă pe cei ce locuiesc în el şi tot poporul, pe care l-am văzut acolo, sunt oameni foarte mari. Acolo am văzut noi şi uriaşi, pe fiii lui Enac, din neamul uriaşilor; şi nouă ni se părea că suntem faţă de ei ca nişte lăcuste şi tot aşa le păream şi noi lor".

Biblia enumera doar cele mai cunoscute ramuri din care se trageau gigantii si urmasii lor, astfel incat popoarele cele mai importante sunt Refaim care se trageau din marele Rafa, Emimii, Anakitii care se trageau din Enac, Vasanii care se trageau din marele imparat Og, care au capatat numele de amorei, filistenii, heviti. Gigantii erau cunoscuti pe tot pamantul si bineinteles ca si slehta de asasini ai domnului auzisera

despre ei si despre faptele lor de vitejie. Era normal sa li se para imposibil sa reuseasca sa ii infranga, motiv pentru care se plangeau in corturile lor spunand ca Iehova ii uraste si vrea sa ii distruga, sa ii faca carne de tun in dorinta sa dementa de a-si face un nume pe pamant. Cand potarnichele domnului au inceput sa mearga prin pamanturile uriasilor erau infricosati dar nu aveau ce face pentru ca Iehova le poruncise sa marsaluiasca in sir indian printre crapaturile pamantului. Deut 1/22-28“...Să trimitem înaintea noastră oameni ca să cerceteze pământul şi să ne aducă ştire despre drumul pe care să mergem şi despre cetăţile la care să ne ducem. Aceştia s-au dus şi s-au suit pe munte, au mers până la valea Eşcol, şi au cercetat-o. Au luat din roadele pământului şi ne-au adus nouă; şi ne-au adus şi ştire, spunându-ne: Pământul pe care Domnul Dumnezeul nostru ni-l dă este bun. Voi însă n-aţi vrut să vă duceţi şi v-aţi împotrivit poruncii Domnului Dumnezeului vostru, aţi cârtit în corturile voastre şi aţi zis: Domnul din ură către noi ne-a scos din pământul Egiptului, ca să ne dea în mâinile Amoreilor şi să ne piardă. Încotro să ne ducem? Fraţii noştri ne-au înfricoşat, spunându-ne: "Poporul acela e mai mare, mai mult şi mai puternic decât noi; cetăţile de acolo sunt mari si cu ziduri pana la cer” Deut 2/8-12 “Şi am trecut pe lângă fiii lui Isav, fraţii noştri, care locuiau în Seir, pe calea câmpului, de la Elat şi Eţion-Gaber, şi ne-am abătut şi am mers spre pustiul Moabului. Dar Domnul mi-a zis: "Nu intra în duşmănie cu Moab şi nu începe război cu el, că nu-ţi voi da în stăpânire nimic din pământul lui, pentru că Arul l-am dat în stăpânire fiilor lui Lot". Înainte au locuit acolo Emimii, popor mare, mult la număr şi înalt la statură, ca fiii lui Enac; Şi aceştia se socoteau printre Refaimi, ca fiii lui Enac; iar Moabiţii îi numesc Emimi. Pe Seir însă au trăit înainte Horeii; dar fiii lui Isav i-au alungat şi i-au pierdut de la faţa lor şi s-au aşezat în locul lor, cum trebuie să facă şi Israel în pământul său de moştenire, care i-l va da Domnul.”

Deut 2/18-21 “"Acum tu să treci pe lângă hotarele lui Moab spre Ar, Şi să te apropii repede de Amoniţi, dar să nu intri cu aceştia în duşmănie şi să nu începi război cu ei, căci nu-ţi voi da în stăpânire nimic din pământul fiilor lui Amon, pentru că l-am dat în stăpânire fiilor lui Lot".

Acesta se socotea a fi pământul Refaimilor, căci Refaimii locuiseră înainte într-însul. Amoniţii însă îi numeau Zomzomimi. Poporul acesta fusese mare, mult la număr şi înalt la statură, ca fiii lui Enac; dar Domnul îi pierduse de la faţa Amoniţilor şi-i alungaseră aceştia şi se aşezaseră în locul lor." Deut 2/10-11 "Înainte au locuit acolo Emimii, popor mare, mult la număr şi înalt la statură, ca fiii lui Enac; Şi aceştia se socoteau printre Refaimi, ca fiii lui Enac; iar Moabiţii îi numesc Emimi."

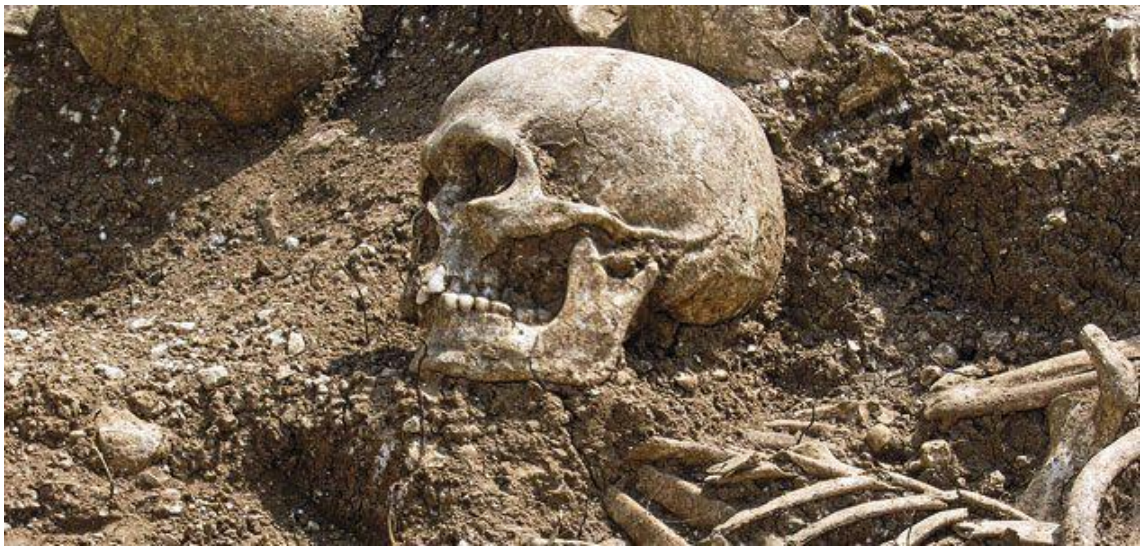

Acelasi lucru il afirma si Deut 2/19,22,25,28"Am plecat apoi de la Horeb, cum ne poruncise Domnul Dumnezeul nostru, şi am străbătut tot pustiul acesta mare şi înfricoşător, pe care l-aţi văzut în drumul spre muntele Amoreilor, şi am ajuns la Cadeş-Barnea. Să trimitem înaintea noastră oameni ca să cerceteze pământul şi să ne aducă ştire despre drumul pe care să mergem şi despre cetăţile la care să ne ducem. Au luat din roadele pământului şi ne-au adus nouă; şi ne-au adus şi ştire, spunându-ne: Pământul pe care Domnul Dumnezeul nostru ni-l dă este bun. Fraţii noştri ne-au înfricoşat, spunându-ne: "Poporul acela e mai mare, mai mult şi mai puternic decât noi; cetăţile de acolo sunt mari şi cu întărituri până la cer; şi am mai văzut acolo şi gigantii, pe fiii lui Enac"."

Razboiul acesta pe care biserica mincinoasa il numeste “sfant” este un razboi de cucerire. Laptele si mierea erau bogatiile nemaivazute ale pamantului care dadea roade uriase incat cu ele se puteau hrani marii giganti care ocroteau si ingrijeau Natura care le daduse viata si ii hranea pe toti din abundenta. Biserica repeta cu nerusinare o minciuna fara margini cu care a inrobit milioane de prosti care asculta fara sa gandeasca bazaconii, desi adevarul este scris negru pe alb in cartea lor pe care o sterg de praf, o pupa, o mangaie, citesc cateva paragrafe din care nu inteleg nici o iota si o pun la loc pe raft.

Cucerirea, distrugerea si ocuparea locurilor in care traiau adevaratii oameni ai pamantului era cea mai importanta victorie pe care un tiran dement ca Iehova putea sa o infaptuiasca. In bunatatea lor, gigantii au trecut cu vederea mandria, nesimtirea, dorinta de expansiune si cruzimea acestui zeu, crezand ca totul este doar un pic de invidie.

Nu exista nici un dubiu ca aceasta lupta sangeroasa care a durat generatii intregi pentru evrei, a fost facuta impotriva gigantilor. Evreii timorati la vederea acestora, specifica clar, in repetate randuri, ca poporul impotriva caruia trebuiau sa lupte era de giganti. Si pentru a taia pofta unora de a contrazice, am sa citez si paragarafe in care se dau detalii despre marimea impresionanta a armelor cu care luptau si despre inaltimea gigantilor. Og, regele Vasanului era inalt de 9 coti barbatesti (adica imparatesti) si lat de 4. Avand in vedere ca un cot imparatesc are 0,52cm, Og era inalt de 4,68 m, si lat in spate de 2,08 m. In acest fel se explica inaltimea resturilor civilitatiei megalitice care se gaseste imprastiata pe tot pamantul, care nu a fost egalata niciodata de nici un fel de tehnologie.

Armele cu care au luptat gigantii erau si ele la fel de mari ca si ei, astfel incat Lahmi din Gat, fratele lui Goliat, avea o sabie al carui maner era mare cat un sul de la razboiul de tesut, Işbi-Benob, unul din fii lui Rafa, avea o sulita in greutate de 300 de sicli de arama, adica 34,2 kg fiindca un siclu are 11,4 gr. Golia avea o platosa solzoasa care cantarea 5 000 de sicli de bronz, (570kg) si o lance al carui varf cantarea 600 de sicli de

fier (68,40 kg). In fotografia de mai jos, cateva arme gigantice expuse in muzeul din Anglia.

O alta carecteristica a gigantilor era aceea ca existau unii care aveau cate 6 degete la maini si la picioare, adica 24 in total, lucru confirmat de doua paragrafe care se afla in capitole diferite dar care sunt identice ca continut, dar nu pentru ca pe falsificatori i-ar fi apucat loialitatea cand au fabricat Biblia, ci pentru ca numai asa generatiile viitoare puteau sa fie mandre de vitejia cu care poporul de lacuste al lui Iehova a infruntat poporul de giganti. In ziua de astazi aceasta mostenire genetica exista la familii intregi de oameni pe tot pamantul, dar elita o considera, ca de obicei, o malformatie genetica.

Images from Waorani, saga of Ecuador's

secret people: A Historical perspective

Deut 3/ 1,3-11, "Ne-am întors apoi de acolo şi am mers către Vasan, însă ne-a ieşit înainte cu război Og, regele Vasanului, la Edrei, cu tot poporul său. Domnul Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre şi pe Og, regele Vasanului, cu tot poporul lui, şi noi l-am bătut, încât nimeni de la ei n-a rămas viu. În vremea aceea am luat toate cetăţile lui, că n-a fost cetate pe care să n-o luăm de la ei. Am luat şaizeci de cetăţi, toată latura Argob, ţara lui Og al Vasanului. Toate cetăţile acestea erau întărite cu ziduri înalte, cu porţi şi cu încuietori, afară de cetăţile neîntărite care erau foarte multe. Am luat în vremea aceea din mâinile celor doi regi amorei pământul acesta care este dincoace de Iordan, de la râul Arnon până la muntele Hermon. Sidonienii numesc Hermonul, Sirion, iar Amoreii îl numesc Senir (adica Sumer). Am luat adică toate cetăţile din şes, tot Galaadul şi tot Vasanul, până la Salca şi Edrei, cetăţile din ţara lui Og al Vasanului. Căci numai Og, regele Vasanului, mai rămăsese din Refaimi. Iată patul lui, pat de fier, şi astăzi este în Rabat-Amon: lung de nouă coţi şi lat de patru coţi, coţi bărbăteşti." (1cot=0,52cm)

1Cronici 20/ 4-8 "După aceea, a avut loc o bătălie la Ghezer cu filistenii. Atunci, Sibecai, Huşatitul, a ucis pe Sipai, unul din copiii lui Rafa. Şi filistenii au fost smeriţi. A mai fost o bătălie cu filistenii. Şi Elhanan, fiul lui Iair, a ucis pe fratele lui Goliat, Lahmi din Gat, care avea o suliţă al cărei mâner era ca un sul de ţesut. A mai fost o bătălie la Gat. Acolo a fost un om de statură înaltă, care avea şase degete la fiecare mână şi la fiecare picior, douăzeci şi patru toate, şi care se trăgea şi el din Rafa. El

a batjocorit pe Israel, şi Ionatan, fiul lui Şimea, fratele lui David, l-a ucis. Oamenii aceştia erau dintre copiii lui Rafa la Gat. Ei au pierit ucişi de mâna lui David şi de mâna slujitorilor lui."

2 Regii 21/ 16-22 " Filistenii au pornit iarăşi cu război împotriva lui Israel. David s-a coborât cu slujitorii lui şi a luptat împotriva filistenilor. David era obosit. Şi Işbi-Benob, unul din copiii lui Rafa, a voit să omoare pe David; avea o suliţă în greutate de trei sute de sicli de aramă şi era încins cu o sabie nouă. Abişai, fiul Ţeruiei, a venit în ajutorul lui David, a lovit pe filistean şi l-a omorât. Atunci, oamenii lui David i-au jurat zicând: „Să nu mai ieşi cu noi la luptă, ca să nu stingi lumina lui Israel. După aceea, a mai fost o bătălie la Gob cu filistenii. Atunci, Sibecai, Huşatitul, a omorât pe Saf, care era unul din copiii lui Rafa. A mai fost o bătălie la Gob cu filistenii. Şi Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim din Betleem, a omorât pe Goliat din Gat, care avea o suliţă al cărei mâner era ca sulul de ţesut. A mai fost o bătălie la Gat. Acolo era un om de statură înaltă, care avea şase degete la fiecare mână şi la fiecare picior, în total douăzeci şi patru, şi care se trăgea tot din Rafa. El a batjocorit pe Israel, şi Ionatan, fiul lui Şimea, fratele lui David, l-a omorât. Aceşti patru oameni erau copiii lui Rafa născuţi la Gat. Au pierit ucişi de mâna lui David şi de mâna slujitorilor lui." (retineti ca in acest patagraf nu David il ucide pe marele Goliat, ci Elhanan)

Acelasi lucru este confirmat fara gresala si de 1Paralipomena (1Cronici) 20 /4-8" După aceea s-a început războiul cu Filistenii la Ghezer. Atunci Sibecai Huşatitul a bătut pe Sipai, unul din urmaşii Refaimilor, şi s-au supus şi ei. Apoi iar a fost război cu Filistenii. Dar Elhanan, fiul lui Iair, a lovit pe Lahmi, fratele lui Goliat Gateul; coada suliţei lui era ca a sulului de la războiul de ţesut. Şi a mai fost o luptă la Gat. Acolo era un om înalt care avea câte şase degete la mâini şi la picioare, adică de toate douăzeci şi patru. Şi acesta era tot din urmaşii Refaimilor. El batjocorea pe Israel, dar Ionatan, fiul lui Şama, fratele lui David, l-a ucis. Aceştia

erau oameni născuţi din Refaimi în Gat şi au căzut de mâna lui David şi de mâna oamenilor lui. “

Aceste popoare care ocupau teritoriile pe care Iehova le dorea cu ardoare, erau cu adevarat popoare puternice, cu oameni inalti de 5-10 m. Ei sunt cei care au construit orase-cetati imense, incercuite de ziduri groase si inalte de zeci de metri. Pamantul lor era bun si le dadea roade de marimi urise din abundenta, aveau arme de marimi impresionante cu care isi aparau tinuturile si ei au fost cei care au colonizat pamantul dupa potop. Aceste popoare gigantice sunt exact acelea care lui Iehova ii stateau in gat, adica Hittiti, Evitii, Perizziti, Gergeseii, Amoreii, Ghebuseii, Cananeii si Filisteii. Impotriva acestora, poporul evreu impreuna cu zeul lor dement, a luptat pentru a le lua ceea ce le apartinea de drept. Evreii au infaptuit un genocid fara precedent folosind viclesuguri si minciuni, asa cum numai marele “iubitor de oameni” Iehova i-a invatat. 1Paralipomena (1Cronici) 20/3 “Iar poporul care era în ea a fost scos şi omorât cu fierăstraie, cu ciocane de fier şi cu securi. Aşa a făcut David cu toate oraşele Amoniţilor şi apoi s-a întors el şi tot poporul la Ierusalim.”

Toate aceste popoare erau cele care isi aveau arborele genealogic in spita lui Ham, dar aceeasi soarta ii pandeste si pe cei care se trageau din Iafet, celalalt fiu al lui Noe, care nu era nici el pe placul lui Iehova. Marile civilizatii megalitice intemeiate de ei, despre care si astazi se vorbeste cu respect, desi majoritatea oamenilor nu stiu mare lucru despre ele, au fost si ele distruse de tehnologia Haarp a domnului care printr-un cutremur, tzunami, inundatie sau razboi le-a matrasit de pe fata pamantului. Astfel au pierit pentru totdeauna unele dintre cele mai infloritoare, bogate si enigmatice civilizatii ale pamantului cum ar fi cea Minoica, Tarsul, Tirul, Cretana, Etiopia, Put, Lud, Arabia, Teba, Sin, Moab, Damasc... Tot acest macel in care s-au folosit cele mai atroce si inumane arme de distrugere in masa, a fost arhitectat si condus de marele asasin Iehova, care prin mana evreilor dorea sa isi faca un nume, sa fie glorificat pentru potenta sa de intreaga planeta. Forta acestui zeu nu statea in puterea

mintii sale ci in cea mai puternica tehnologie belica pe care pamantul a vazut-o vreodata.

Ezechel 38/2-6” "Fiul omului, întoarce-îi faţa spre Gog din ţara lui Magog, regele lui Roş, al lui Meşec şi al lui Tubal; prooroceşte împotriva lor, Şi spune: Aşa grăieşte Domnul Dumnezeu: Iată, Eu sunt împotriva ta, Gog, rege al lui Roş şi al lui Meşec şi al lui Tubal! Te voi prinde, voi pune zăbale în fălcile tale şi te voi scoate pe tine şi toată oştirea ta, caii şi toţi călăreţii strălucit îmbrăcaţi, ceată mare cu platoşe şi cu scuturi, toţi înarmaţi cu săbii; Şi cu ei voi scoate pe Perşi, pe Etiopieni şi pe Libieni, toţi cu scuturi şi coifuri; Şi pe Gomer cu toate oştirile lui; casa lui Togarma din hotarele de la miazănoapte, cu toate oştirile lui şi voi mai scoate şi alte multe popoare cu tine.” Mesech si Tubal erau fii lui Iafet, iar poporul care locuia in tara Magog erau descendentii sai.

Cotropirea celor mai importate centre antice construite de blajinii giganti trebuiau sa treaca in posesia domnului si a piticilor sai. O data stapani, degeneratilor domnului nu le-a fost greu sa modifice istoria si cursul evenimentelor in favoarea lor pentru a fi apoi admirati de o armata intreaga de dobitoci care sunt mandri de “faptele de vitejie” ale stafiei care a distrus viata adevarata de pe acest pamant. Luptele acestea au fost facute de toti acesti zei dementi (a se citi extraterestrii) pentru a acapara teritoriile de drept ale adevartului om care traia pe pamant. In acest fel fiecare zeu si-a creat un popor de hibrizi in umbra caruia a luptat impotriva altui zeu si a poporului sau de prosti. Aceste lucruri nu sunt o inventie a mea pentru ca din nou Biblia confirma acest lucru numind exact zeii antichitatii cu numele lor originale Baal si Marduch care raman invinsi in fata lui Iehova care dorea teritoriile lor pline de bogatii ca cele ale Egiptului si ale Babiloniei care in acele vremuri erau ale Sumerului.

Ieremia 43/ 10-13 “"Aşa grăieşte Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iată, Eu voi trimite şi voi lua pe Nabucodonosor regele Babilonului, robul Meu, şi voi aşeza tronul lui pe aceste pietre ascunse de Mine, şi îşi va întinde el pe ele cortul său cel minunat. El va veni şi va lovi ţara

Egiptului; cel rânduit spre moarte va fi dat morţii, cel rânduit pentru robie va merge în robie şi cel rânduit spre sabie va cădea de sabie. Voi aprinde foc în capiştile dumnezeilor Egiptului; Nabucodonosor le va arde pe acelea, pe idoli îi va distruge cu totul şi se va îmbrăca cu ţara Egiptului, cum se îmbracă păstorul cu haina sa; El va sfărâma stâlpii templului Soarelui de la On şi capiştile dumnezeilor Egiptului le va arde cu foc".

Ieremia 50/2" Vestiţi şi faceţi cunoscut între popoare, ridicaţi steag, spuneţi şi nu tăinuiţi, ci ziceţi: Babilonul e luat, Bel e ruşinat, Marduch e zdrobit..."

Ieremia 51/44" Voi pedepsi pe Bel în Babilon şi voi smulge din gura lui cele înghiţite de el; popoarele nu se vor mai îngrămădi spre el de acum înainte...."

Iehova a exterminat toate popoarele uriase si potente care traiau in apropiere sau mai departe de pamantul dupa care jinduia precum cainele lui Pavlov. Aici nu este vorba despre "razboaie sfinte" si "popor sfant" ci de dorinta de dominare pentru a fi recunoscut atat de oameni cat si de celelalte zeitati stapanul unic al celor doua lumi. Pentru care motiv avea nevoie sa fie recunoscut ca o mare potenta de catre faraonul Egiptului daca el era atat de puternic, de drept si de bun asa cum se lauda? Daca era atat de bun pentru care motiv a trebuit sa faca sa sufere ani intregi un popor care nu avea motive nici sa il urmeze nici sa il iubeasca atata timp cat el si-a impus dorintele si legile cu forta, pentru a fi recunoscut de acestia ca stapan absolut? Nuu, aici nu este vorba de iubire ci de supunere, pentru ca el dorea sa fie venerat de toti oamenii mici sau mari ai pamantului, ca stapan absolut al lumii pamantene, numai ca gigantii care stiau ce poama este, nu l-au acceptat niciodata si nu si-au indoit niciodata genunchii in fata unei bestii ca el.

Planul sau diabolic a reusit oricum, pentru ca o data cu asasinarea in masa a poporului de oameni demni ai lumii antice, el a devenit prin minciuna, principele pamantului pe care o droaie de prosti il venereaza,

implinind cu fapta, cu cuvantul sau cu gandul fapte inumane pentru el si in numele lui. Va intrebati destul de des in ultimul timp din ce cauza totul merge atat de rau, de ce sunt atatea razboaie, foamete, invidie, dispret, minciuna, tiranie, umilinta, frica, infamie, durere, nu? Pentru ca aceasta este lumea creata de acest print al infernului pe care toti il venerati, il laudati, ii cantati si va ploconiti precum cateii la lins pantofi pentru o bucata de paine. Noi suntem cu adevarat fii sai, niste fii la fel de neomenosi, dementi, cruzi, mandri la fel ca el. Suntem creati asa pentru ca nu putem sa fim altfel de cum este parintele nostru, iar datorita acestui mod inuman de a ne comporta il mentinem in viata si pe el.

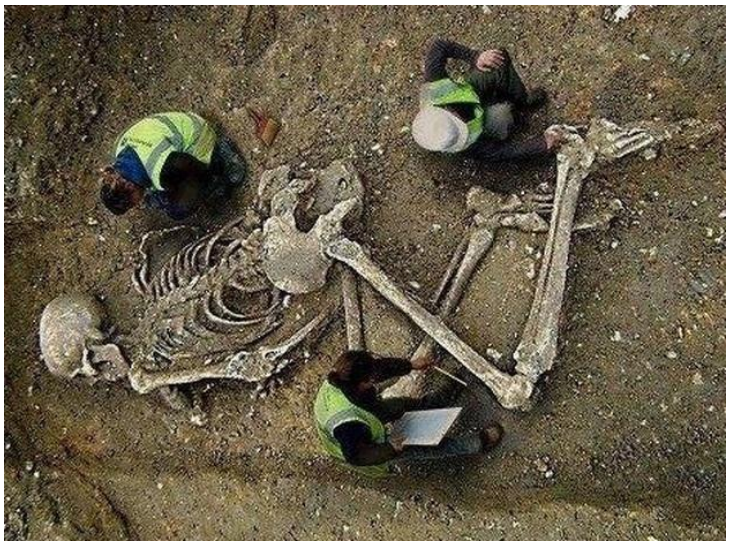

Astazi sunt multi oameni care nu cred in existenta gigantilor pentru ca stiinta nerusinata le impuie capul cu minciuni infloritoare pentru a le ascunde adevarul. Fraza cea mai des intalnita este: “gigantii nu au existat ca popor pentru ca nu s-au gasit necropole (cimitire) cu oasele lor”. Alta fraza devenita deja refren se refera la faptul ca scheletele gasite apartin unor oameni care erau “bolnavi” de gigantism. In afara acestora, cea mai mare marsavie comisa de elita este ascunderea, distrugerea sau falsificarea scheletelor de marimi gigantice in subsolurile institutiilor pe care oamenii le cred detinatoarele adevarului. Minciuni, dezinformare si falsitate. Nu se vor gasi niciodata necropole antice de nici un tip pentru ca in acele vremuri mortii se ardeau pe vase care pluteau pe ape, sau se

ardeau pe ruguri imense care distrugeau pana si oasele lor. Schelete care erau toate asezate intr-o groapa comuna, erau ingropate asa ori dupa un razboi, ori dupa o catastrofa ori dupa o mare molima, dar acestea apartin timpurilor acestora, nu ale gigantilor, pentru ca pana in 1800 mortii se ingropau in gradina casei, pe coline sau sub pomii lor dragi, nicidecum in cimitire ca sa ai ce sa platesti popii si cand mori.

Gigantismul ca boala este o alta inventie nerusinata pentru ca omul nu poate sa erediteze decat ceea ce inainte aveau stramosii sai, niciodata nu poti eredita ceva care nu apartiea speciei sau rasei tale. Deci, gigantismul este o ereditate care se poate manifesta la anumite persoane care se trag cu adevarat din acele fiinte asasinate de zei, nicidecum o boala, asa cum se vehiculeaza astazi. Nu trebuie sa credeti nimic din ceea ce am scris, ci sa va apucati serios de cititi Biblia ca sa vedeti ca stafia pe care o venerati este o fiinta dezgustatoare si mincinoasa.

Gabriela Dobrescu-Biblia, cartea extraterestrilor